

De Marx a 'Camí'!

Anselm té 51 anys i treballa com a carter a París. Pertany a l'Opus Dei des de 1987. Fill d'un republicà espanyol, defineix 'Camí' -llibre amb reflexions cristianes escrit per sant Josepmaria- com el 'llibre dels treballadors'. Així relata el seu itinerari espiritual.

07/09/2005

El 1974 jo era membre del PCF (Partit Comunista Francès). Llegia Karl Marx, Georges Marchais, Jean-Paul Sartre i somiava amb el

'eurocomunisme'. Amb tot, no aconseguia aplacar la meva set de justícia i d'ideals. Llavors, quan vaig llegir 'Camí', llibre de sant Josepmaria Escrivà, em vaig adonar que era el 'llibre dels treballadors'.

Com va arribar aquest llibre a les seves mans?

En 1986 vaig fer uns exercicis espirituals en una casa de caritat de Marthe Robin. Un dels participants - que no era de l'Opus Dei- em va prestar aquest llibret. El vaig llegir. El vaig meditar. M'agradaven molt les seves consideracions espirituals, perquè em parlaven de coses concretes. Miri: jo no sóc un intel·lectual, perquè vaig deixar els meus estudis als 16 anys. Tanmateix, em va agradar tant que l'hi vaig passar a una amiga. De seguida, vaig lamentar haver-ho fet: el necessitava per a resar! Vaig anar a moltes llibreries per a poder comprar-lo,

però era impossible. Un dia, vaig acudir a Notre Dame du Taur (Toulouse) a confessar-me, i el sacerdot em va parlar de 'Camí'. Li vaig preguntar que on podria comprar-lo i em va donar l'adreça d'un centre de l'Opus Dei.

I hi va anar?

Sí, però el llibre s'havia esgotat. Havien d'encarregar-lo. Dues setmanes més tard, quan el director del centre em lliurava el llibre, em va preguntar: "Li agrada 'Camí'? Llavors li agradaria també fer un recés espiritual". Tenia raó, perquè aviat vaig apreciar el valor d'aquesta mena de formació espiritual. Poc després, el mateix sacerdot que m'havia parlat de 'Camí', em va preguntar: "Has pensat lliurar la teva vida a Déu per complet?". Ho pensava des de feia molt, certament. Després de demanar consell al bisbe

de la meva diòcesi, vaig sol·licitar ser admès a l'Opus Dei.

Va passar del Partit Comunista Francès a l'Opus Dei?

El 1975, quan vivia a París en un local que allotjava a joves treballadors, vaig conèixer un noi, Vinh. El seu pare havia lluitat en l'exèrcit de Vietnam del Sud. Em va explicar com era realment allí el comunisme. Allò va començar a canviar la meva visió. Després, vaig llegir alguns llibres de Soltzenitzsin. Crec que allò va ser l'inici del meu canvi.

Com va reaccionar la seva família?

El meu pare era agnòstic. Quan em vaig convertir als 27 anys, li va semblar malament. El 1992, la meva mare va morir. Durant la missa de funeral, ell va entrar a l'església. No m'ho esperava. El sacerdot que havia celebrat la Missa es va entretenir

xerrant amb ell. Era, sens dubte, la primera vegada que parlava amb un sacerdot. El 1998 es va posar molt malalt i li vaig animar a preparar-se per a la seva trobada amb Déu i va acceptar de molt bona gana tornar a parlar amb aquell sacerdot. Va rebre tots els sagraments i va morir alguns dies més tard.

Els seus pares eren espanyols, un país d'àmplia tradició catòlica

Procedeixo d'una família republicana. Els meus pares van arribar a França el març de 1955. Aquí vivia un oncle meu, refugiat polític. El meu avi havia estat milicià republicà durant la guerra civil espanyola. Quan va acabar la guerra van denunciar-lo, com succeeix després de totes les guerres. Va ser arrestat, torturat i condemnat a cadena perpètua, encara que després va romandre a la presó nou anys. La meva àvia va morir de pena. Els seus

fills -criats al carrer ja que eren orfes- van conservar un odi profund cap a l'Església, culpable, al seu judici, de la mort de la seva mare i de la seva desgraciada situació. Essent ja adults, es van exiliar a França.

Amb una història familiar així, com va reaccionar vostè quan va escoltar el que alguns diuen que l'Opus Dei era franquista?

Quan vaig conèixer l'Obra, ignorava aquest qualificatiu. Pertanyo a una família que no guarda molta estima a Franco. I puc assegurar-li que no he trobat cap senyal de franquisme en l'Opus Dei.

Que queda dels seus anys en el PCF?

La meva visió de la justícia i dels ideals no ha canviat. Mai he estat de part dels empresaris, llevat del cas que fossin bons en la seva tasca (però d'aquests n'he conegut pocs!).

En què l'ha ajudat sant Josepmaria?

M'ha fet descobrir que el cristianisme es pot viure en la vida ordinària. M'ha mostrat també que la unió amb Déu no es porta a terme simplement amb l'oració o a l'Església, sinó també quan escric una carta o quan estic al metro. És possible tractar-lo i adorar-lo en qualsevol moment o, més exactament, en les ocasions que cada jornada ens posa al davant.

Com és la frase de sant Josepmaria que més l'ha impactat?

"Crist viu". La vaig escoltar en un film. Crist no és un personatge de novel·la: Crist viu. Això ho canvia tot.

1 de setembre de 2005

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/de-marx-a-
cami/](https://opusdei.org/ca-es/article/de-marx-a-cami/) (22/03/2026)